

знань про закономірності становлення особистості у відповідності зі змінами суспільства, його домінуючих цінностей. Знання, про які йде мова, необхідні для створення новацій в системі освіти і виховання, які здатні були б, за допомогою реформ, забезпечити належні умови для успішної соціалізації особистості.

Особливої актуальності дослідження процесу соціалізації набуває в інформаційному суспільстві. Комп'ютерна мережа, що активно прогресує на міжнародному рівні, стала новим видом ЗМІ, часом проведення дозвілля, і навіть економічних, політичних та релігійних дій – Інтернет знайшов своє відображення практично в усіх сферах суспільного життя. Його стрімке входження в наше життя і побут відбулося набагато швидше масового освоєння таких технічних винаходів кінця XIX – першої половини XX ст. як телефон, радіо, телебачення.

На даному етапі розвитку суспільства Інтернет створив принципово нову реальність – опосередковану соціальність. Соціалізація у віртуальній реальності починає конкурувати і навіть вигравати у реальних (традиційних) агентів. Якщо традиційно процес соціалізації мав цілеспрямований та регульований характер, то соціалізація в Інтернет-просторі має стихійний характер.

Інтернет-комунікації не тільки потіснили традиційні форми, але й обмежили різні види діяльності в реальному житті: люди надають перевагу не особистому спілкуванню та зустрічам, а мережі, що допомагає, не виходячи з будинку, підтримувати бесіду, відправляючи миттєві повідомлення. Програмне забезпечення Skype дає змогу підтримувати зв'язок з усім світом, виконуючи індивідуальні або групові голосові та безкоштовні відеодзвінки.

Говорячи про Інтернет-соціалізацію, необхідно зробити акцент на тому, що саме по собі Інтернет-середовище стає новим рівнем соціально-мережевої взаємодії сучасних людей різного віку: від дітей до літніх людей, стрімко проникаючи у життєдіяльність особистості. Людина постіндустріальної епохи проходить етап соціального навчання за допомогою посередника – комп'ютера, що істотно змінює характер і напрямок соціалізації. В останні десятиліття інформаційно-комунікаційні технології набули статусу одного з найважливіших чинників, що впливають на розвиток інформаційного суспільства, при цьому в сучасних умовах вони стають основною ланкою науково-технічного та інноваційного розвитку.

Зміни процесів в молодіжному середовищі відбуваються на рівнях як агентів соціалізації, так і самих соціалізуючих об'єктів. Дедалі помітнішим стає вже не просто розвиток, але й утвердження нового типу соціального індивіда під назвою *homo virtualis* – людина, яка орієнтується на віртуальність; споживач віртуальної культури. Такий новий тип цивілізації характеризується: стрімкою автоматизацією, комп'ютеризацією процесів